

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 8 Ročník XXIII

10. května 2026

*„Učiním tě velkým národem, požehnám tě,
velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním!“*

(Genesis 12,2)

Milí farníci,

zamýšlím se nad otázkou, zda je pojem „národ“ již přežitkem, nebo nosnou kulturní a etnickou hodnotou. Letošní oslavy osvobození Československa a vítězství nad německým nacismem americkou a sovětskou armádou, hořknou pod snahou v naší zemi uspořádat setkání Sudetendeutsche Landsmannschaft "SKS"/"DdL". Středoevropské soužití vyžaduje zdravé mezinárodní vztahy, ale to, co se děje, nevychází ani tak z Němců, jako z nás – Čechů. Poražené Německo se oficiálně zřeklo všech nároků a uznalo poválečné uspořádání Evropy, na vyrovnání se s touto skutečností měli 80 let, ale to Sudetští Němci, odvolávající se na neexistující nárok na vlast, spolu s českými proněmeckými aktivisty, částí politického spektra, politickými ziskovkami, filmaři, školami atd., vyvolávají zcela zbytečné vlny emocí rádobý nedořešených vztahů a usilují o zrušení Benešových (prezidentských) dekretů. Prezident Beneš udělal to nejlepší, co mohl. A navíc prorocky, dle osobní a historické zkušenosti, varoval budoucí Čechy slovy, která si můžete přečíst níže. Ta varovná slova zní otcovsky, doporučuji si poslechnout jejich autentický zvukový záznam. Kdo podceňuje dějiny, ten si je bude muset zopakovat...

Květen, jak se máchovsky říká, je „měsíc lásky“ a pro nás křesťany měsíc Panny Marie. V Lurdech, Medjugorje aj. byli a stále přijíždějí i čeští poutníci. Také my máme možnost se s Matkou Kristovou modlit za mír a pokojný život nejen při nedělních podvečerních pobožnostech, ale při každé modlitbě růžence. Je smutné, že se množí úkoly za co se modlit. Na druhou stranu, co přinutí dnešního rozmazleného člověka kleknout a obrátit oči i ducha k nebi? Bůh žehnej našemu národu, žehnej lidem dobré vůle... †!

Pater Petr

Obrana národa českého 1945 – 2026

„...Žádný z vás nezadal k útoku jejich té nejmenší příčiny. Žádný z vás neměl té nejmenší viny, stejně jako ji neměl váš tradičně demokratický národ. Všichni jste věděli, že ani naše vláda neměla viny na tomto politickém zločinu ze září roku 1938 sousedního početně velkého národa...

Ale nejen to. Přejde brzo chvíle, kdy tito viníci se budou před sebou samými a před světem očisťovat z toho, co v těchto letech napáchali. A budou tomu sami věřit, až tyto své nové lži budou přednášet. Říkal jsem vám při jiných příležitostech, že máte všechno zaznamenat a povědět, co jste zažili ve svých vězeních a koncentračních táborech. Ne snad jen proto, abyste vyložili nám všem svá utrpení, ale proto, abyste se znovu mohli bránit, až oni začnou s touto kampaní. Neboť na válku z let 1938–1945 se nesmí nikdy zapomenout. A že začnou, o tom buďte přesvědčeni. A konečně přijdou opět, aby od očisťování přešli k útoku. Bude to nová reakce, která opět spojí útok na pokrok sociální s útokem na naši svobodu národní a lidskou. Buďte na tento útok připraveni a mějte svá fakta, své záznamy, své vzpomínky, pohotově, neboť nikde se tolik nezapomíná, jako právě v politice. A proto bude zase nutno podržet všem našim odpůrcům z let 1938–1945 před očima to, co svět v jejich rukou zažil v Osvětimi, v Dachau, v Mauthausenu, v Ravensbrücku a v řadě jiných německých mučírén.

Opakují: Na tuto válku se nesmí zapomenout, a aby se nezapomnělo, je ji nutno sebevědomě a důstojně, ve jménu práva a svobody, práva a pravdy, ve jménu lidskosti, živoucí, opravdové a správné lidskosti, stále a stále připomínat. My. Češi a Slováci, máme na to plné právo...“

Prezident Dr. E. Beneš

na sjezdu Svazu osvobozených politických vězňů v Praze 14. prosince 1945

Modlitba za národ

Bože, Otče nás všech,

děkujeme Ti za Čechy, Moravu a Slezsko – naši krásnou a úrodnou vlast.

*Děkujeme Ti, žes nám ji po staletí pomáhal chránit proti nepřátelům vnějším
i škůdcům vnitřním.*

Prosíme Tě, dej nám i dnes potřebné vůdčí osobnosti všude, kde chybí. Dej všem dětem otce, matku a spořádaný domov a veď nás, abychom žili ve vzájemném porozumění a každý na svém místě po vzoru sv. knížete Václava zodpovědně konali

svůj úkol. Staň se tak skrze Krista, našeho Pána.

Amen

Když dnes přijedete na Zakynthos, vidíte bílé pláže, tyrkysové moře a turistický ráj. Pod touto pohlednicovou krásou se ale skrývá příběh, který z ostrova učinil morální výjimku Evropy. Zatímco v nedaleké Soluni nacisté vyhladili více než 90 % židovské populace, na Zakynthosu přežili všichni. Bez výjimky. Každý jeden člověk.

Po kapitulaci Itálie v roce 1943 ostrov obsadili nacisté. Německý velitel Alfred Lüth si předvolal dva muže: pravoslavného metropolitu Chrysostoma a starostu Loukase Karrera. Rozkaz byl jasný a chladný: do 24 hodin dodat seznam všech Židů na ostrově – jména i adresy. Oba věděli, že nejde o administrativní úkon, ale o rozsudek smrti pro 275 sousedů, se kterými žili celý život. Volba byla jednoduchá a zároveň smrtelná: poslušnost a hanba, nebo odpor a smrt. Když se po lhůtě vrátili na velitelství, velitel natáhl ruku. Metropolita Chrysostomos mu podal jediný list papíru. Byla na něm dvě jména: Chrysostomos a Loukas Karrer.

„Tady jsou vaši Židé,“ řekl klidně. „Pokud je chcete deportovat, začněte námi.“ Ve stejné době, kdy tento pravoslavný biskup nastavoval hruď kulkám, stál v čele Slovenského státu katolický kněz Jozef Tiso. Kontrast je drtivý. Zatímco na Zakynthosu církevní autorita riskovala život, aby zachránila bližní, jinde se pod církevním vedením sestavovaly seznamy, arizoval majetek a stát dokonce platil Němcům za každého deportovaného člověka. Rozdíl nebyl v době ani v tlaku nacistů. Rozdíl byl v charakteru. Biskupovo gesto nebylo koncem, ale začátkem. Ještě té noci se celý ostrov pohnul. Rybáři, zemědělci, hospodyně, staří i mladí dostali jasný vzkaz: ukrýt je. Všechny. Okamžitě. Začalo tiché spiknutí dobra. Sedm tisíc obyvatel ostrova se pod hrozbou smrti spojilo v mlčení. Židovské rodiny mizely v horských vesnicích, sklepech, stodolách a rybářských chatrčích. Matky šeptem radily, co si vzít a co nechat. Rybáři převáželi rodiny do skrytých zátok. Děti byly vedeny po kozích stezkách do hor. Nacistické hlídky po celý rok ostrov prohledávaly, vyhrožovaly popravami celých vesnic. Přesto se mezi sedmi tisíci lidmi nenašel jediný zrádce. Nikdo nikoho neudal. Ani za peníze, ani ze strachu. Když Němci v roce 1944 prchali, lidé se vrátili z hor. Všichni. Sto procent přežití. Všech 275 Židů přežilo, protože sedm tisíc křesťanů se rozhodlo mlčet a nést riziko společně.

O deset let později, v roce 1953, zasáhlo Zakynthos ničivé zemětřesení. Ostrov ležel v troskách. Mezi prvními loděmi, které přípluly s pomocí, byly lodě z Izraele s léky a zásobami. Přiložený vzkaz byl krátký a výmluvný: „Židé ze Zakynthosu nezapomněli na svého starostu a svého milovaného biskupa.“

Zakynthos nám připomíná, že hrdinství nemá vždy podobu velkých slov a gest. Často má tvář obyčejného člověka, který se rozhodne neodvrátit zrak. Tento ostrov ukazuje, že zlo potřebuje tisíce malých ústupků, zatímco pro dobro někdy stačí jedna pevná komunita. Není to příběh o politice. Je to příběh o svědomí. O tichém vítězství nad strachem. A o tom, že zůstat člověkem je v rozhodující chvíli to nejtěžší – a zároveň nejsilnější – volba.

1945 ČSR

Oznámení

Novéna k Duchu svatému

od pátku 15. 5. do soboty 23. 5.

Poutní mše svatá k poctě sv. Jana Nepomuckého

neděle 17. 5. v 8,30 hod. ve filiálním kostele na rožmitálském náměstí – ten den nebude mše sv. ve farním kostele!

Poutní mše sv. v Koupi - sobota 23. 5. v 10,00 hod.

Pout' k Panně Marii Březnické

v sobotu 30. 5. v 11 hod. mše sv. v lese, občerstvení z vlastních zásob

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále, Hvožd'anech a Bělčicích od 11. do 24. května 2026				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	11. 5.		---			
Úterý	12. 5.		---			
Středa	13. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně (vigilie) 18,00 za Marii Havranovou				
Čtvrtek	14. 5.				17,00 mše sv.	
Pátek	15. 5.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 volná intence			
Sobota	16. 5.					18,00 <i>Bubovice</i>
Neděle	17. 5.	18,00 Mariánská pobožnost	Poutní mše sv. k počtě sv. Jana Nepomuckého 8,30 za farnost	10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	
Pondělí	18. 5.		---			
Úterý	19. 5.		---			
Středa	20. 5.		18,00 volná intence / adorace			14,30 <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	21. 5.				17,00 mše sv.	
Pátek	22. 5.		17,00 zpověď, 17,30 růženec 18,00 za Janu Převrátilovou			
Sobota	23. 5.		---			10,00 poutní mše sv. <i>Koupě</i>
Neděle	24. 5.	Slavnost Seslání Ducha Svatého 8,30 za Martina Ráže 18,00 Mariánská pobožnost		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	

MODLITBA PAPEŽE LVA XIV. K ROKU SVATÉHO FRANTIŠKA

Svatý Františku, náš bratře, ty,
který jsi před osmi sty lety šel vstříc
sestře smrti jako smířený člověk,
přimlouvej se za nás u Pána.

Ty, který jsi v Ukřižovaném
u svatého Damiána našel pravý
pokoj, nauč nás hledat v něm pramen
veškerého smíření, jež boří
všechny zdi.

Ty, který jsi neozbrojený
překročil hranice války a
neporozumění, dej nám odvahu
stavět mosty tam,
kde svět staví hranice.

V této době, sužované konflikty
a rozdělení, pros, abychom se
stávali tvůrci pokoje:
neozbrojenými a odzbrojujícími svědky
pokoje, jenž pochází od Krista.

Amen.